

**MOJ
KOMŠIJA
ZOMBI**

LIZI HARISON

Prevela
Eli Gilić

■ Laguna ■

Naslov originala

Lisi Harrison

THE GHOUL NEXT DOOR

MONSTER HIGH and associated trademarks are owned by and used under license from Mattel, Inc.

Copyright © 2011 by Mattel, Inc. All rights reserved.

Translation Copyright © 2012 za srpsko izdanje, Mattel, Inc.

Kupovinom knjige sa FSC oznakom
pomažete razvoj projekta odgovornog
korišćenja šumskih resursa širom sveta.

SW-COC-001767

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Mer Meru i našoj komšijskoj radnoj grupi

U ovoj su knjizi svi događaji i likovi, živi ili mrtvi, izmišljeni i svaka sličnost sa stvarnim ljudima ili događajima sasvim je slučajna.

SADRŽAJ

- Prvo poglavlje: *Faraon najbolje zna* 11
- Drugo poglavlje: *Nanesi vosak, strgni vosak* 27
- Treće poglavlje: *Spremna, ali nema gde da ode* 41
- Četvrto poglavlje: *Potpuno preuzimanje kuće* 47
- Peto poglavlje: *Zapečaćeno poljupcem* 53
- Šesto poglavlje: *Usamljeni NUDISTA* 65
- Sedmo poglavlje: *Mala šansa* 85
- Osmo poglavlje: *Freneprijateljska teritorija* 95
- Deveto poglavlje: *Ken protiv muškaraca* 105
- Deseto poglavlje:
Ne mrzi me zato što sam strava riba 115
- Jedanaesto poglavlje:
Sve je dozvoljeno u ljubavi i ratu 125

- Dvanaesto poglavlje: *Jedi, pij i pazi* 133
- Izgubljeno poglavlje:
(*Čiji baksuzni broj nećemo spominjati*) 143
- Četrnaesto poglavlje: *Nestajanje* 145
- Petnaesto poglavlje: *Normalno je voleti me* 147
- Šesnaesto poglavlje: *Krunska ispala* 157
- Sedamnaesto poglavlje: *Moj komšija zombi* 167
- Osamnaesto poglavlje: *Pozelenela kraljica* 177
- Devetnaesto poglavlje: *Opekotine trećeg stepena* 189
- Dvadeseto poglavlje: *Ratovi u kabini* 201
- Dvadeset prvo poglavlje: *Dobro obavljeno* 205
- Dvadeset drugo poglavlje: *Mumija se vratila* 217
- Dvadeset treće poglavlje: *SDA bes* 225
- Dvadeset četvrto poglavlje: *Urlik sirene* 235
- Dvadeset peto poglavlje: *Melodi Spasić* 239
- Dvadeset šesto poglavlje: *Mamini geni* 255
- O autorki 259

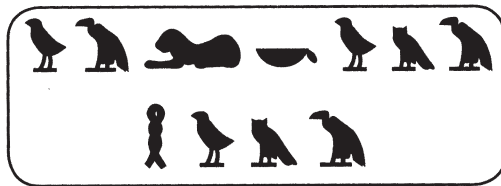

PRVO POGLAVLJE

FARAON NAJBOLJE ZNA

Vazduh s mirisom ambre pršti od napetosti. Pucketa od iščekivanja. Ključa od nestrpljenja. Ali Kleo odbija da pre-dahne dok palata De Nil ne bude izgledala dostojno jednog kralja, iako osoblje misli da je ona kraljevski davež...

„Bolje?“, pitala je Hasina i podigla levi ugao zastave od papirusa koju ona i njen muž Beb treba da okače.

Kleo je nakrivila glavu i odmakla se tri koraka da bolje vidi. Dobovanje kiše prigušuje šuplji odjek njenih sandala s

platformama i kaišićima na podu od krečnjačkog kamena. Savršeno vreme da iznajmi film, skupča se s dečkom i...

PRESTANI! Kleo je izbacila prijatnu sliku iz glave. Djus više nije dobrodošao u njene misli *ni* sobu za gledanje filmova. Naročito otkako je sinoć odveo Melodi Karver na školski ples. Uostalom, mora da ostane usredsređena. Kasnije će imati dovoljno vremena da smisli osvetu.

Kleo je spojila vrhove prstiju i ispružila ruke kao režiser na snimanju. „Ovaj...“ Rukama boje kafe s mlekom napravila je okvir kroz koji je mogla da posmatra najnoviji položaj zastave. Suštinski je važno da vidi tačno ono što će i njena publika ugledati. Zato što publika očekuje savršenstvo i trebalo bi da stigne za – Kleo je pogledala urezani sunčev sat u sredini prostrane dnevne sobe. *Uf!* Potpuno je beskoristan noću.

„Koliko nam je vremena ostalo?“, upitala je.

Beb izvadi ajfon iz bele platnene tunike. „Sedam minuta.“

ProkletSETstvo!

Bilo bi mnogo brže da je otkucala poruku slovima veličine sedamdeset dva i odštampala je na laserskom štampaču. Ali njen otac ne podnosi tehnologiju. Poruke, spiskovi i rođendanske čestitke pišu se isključivo hijeroglifima.

Ramzes de Nil – ili Ram, kako ga zovu zapadnjaci – zahteva da pod njegovim krovom svi poštuju svoje egipatsko poreklo i pišu drevnim znacima – iako za ispisivanje jednog savršenog znaka treba dvadeset minuta. Zbog toga na poruci piše DOBRO DOŠAO KUĆI umesto DOBRO DOŠAO KUĆI, TATA. *Za ime Geba!* Ko još ima toliko vremena?*

* Geb je egipatski bog zemlje. (Prim. prev.)

Srećom, taj svetovni zadatak joj nije poremetio uobičajene subotnje planove s Klodin, Lalom i Blu zato što njihove tri glavne razbibrige – sunčanje, spa-centar i kupovina – više ne dolaze u obzir. Sunčanje otpada zbog oluje. A druge dve aktivnosti su ukinute dok ponovo ne postane bezbedno da izlaze.

Zahvaljujući Frenki Štajn!

Od sinoćnjeg plesa u Merstonu (na koji je Djus odveo Melodi Karver!) salemska policija traga za „zelenim čudovištem“ (*Frenki!*) kome je otpala glava dok se žešće žvalavilo s Bretom Redingom. Zajednica SDA (Stalno doskačemo atributima) složila se da je najbolje da *sva* njihova deca ostanu kod kuće za svaki slučaj.

Srećom, njen otac, priznati trgovac antikvitetima, bio je na arheološkom nalazištu i propustio je dramu. On je preterano zaštitnički nastrojen čak i kad je sve u najboljem redu. Šta bi bilo da sazna da se Kleo složila s Frenkinim naumom? Da je otišla na školski maskenbal obučena kao mumija – odnosno onakva kakva jeste? Da je Blu otkrila svetlucavu krljušt morskog čudovišta? Da je Lala pokazala očnjake? Da Klodin nije sakrila svoje krzno vukodlačice? Da im je cilj bio da pokažu normalcima kako se ne treba bojati „ekscentričnosti“ SDA-ovaca, već je valja slaviti? Kleo je zadrhtala pri toj pomisli. Da Ram zna *polovinu*, zaključao bi je u neku podzemnu grobnicu i čuvao je do 2200. godine.

„Je l' dobro?“, promrsio je Beb kroz stisnute zube nalik slonovači naspram njegovog maslinastog tena.

Da li Kleo umišlja ili je gornji levi ugao *i dalje* kriv? Grudi joj se nadimaju kao da je previše utegnut leš. Želi

da završi. *Mora* da završi. Treba još natočiti vino, poslužiti meze i pustiti plej-listu egipatskih narodnih pesama. Ako bude previše cepidlačila, posluga neće završiti sve na vreme. Naravno, Kleo može da pomogne, ali ona bi pre odsekla sebi ruku nego zasukala rukave. Na kraju krajeva, njen otac stalno ponavlja: „Postoje gazde i postoje radnici. Ali ti si, princezo moja, suviše dragocena za te uloge.“ Kleo se slagala svim srcem. Ali niko nije rekao da ne može da ih nadgleda.

„Malo podigni levi kraj.“

„Ali...“, počeo je Beb, pa se brzo predomislio. Umesto toga, pokrenuo je stolarsku aplikaciju na svom ajfonu i okrenuo ga vodoravno. Strpljivo je gledao dok se digitalni mehur podizao prema presudi, a usnama boje kakaoa mrmljao je u ekran koji će izreći njegovu sudbinu.

„Meni izgleda savršeno“, primetila je Hasina, koja je balansirala na pozlaćenom naslonu drevnog egipatskog prestola. „A Bebova premeravanja su uglavnom veoma precizna.“ Razrogačila je tamne oči oivičene olovkom kako bi naglasila svoje reči.

Žena je u pravu.

Šesnaest godina ranije Ram je Bebu dao zadatak da sagradi kuću koja će odisati „uzdržanim šarmom“ po zapadnjačkim merilima i „duhom kraljevske palate“ po egipatskim merilima. A nekoliko meseci kasnije, kuća u Radklif veju broj trideset dva izgledala je upravo tako.

Bela i svetlosiva spoljašnost višespratnice ima skorojevički dašak tipične američke kuće iz predgrađa. Ulazna vrata vode u skućeno predsoblje s drvenom oplatom. Zidovi su bež, slabo je osvetljeno i *dosadno*. Kako drugačije

ugušiti sumnjičavost raznosača pice i radoznalost izviđačica koje prodaju kolačiće? Ali s druge strane lažnog predsoblja nalaze se druga vrata – *prava* vrata koja vode u njihov istinski dom. A on je uređen kao palata.

Dvospratnu dnevnu sobu pokriva visoka staklena piramida. Kad ne pada kiša, prirodna svetlost prodire unutra kao istopljeni maslac u vruće pecivo. A kad pada kiša, ujednačeno dobivanje uljulkuje kao ambijentalna simfonija. Hijeroglifi živih boja ukrašavaju zidove od krečnjačkog kamena. Čupovi od alabastera s ugraviranim natpisima predstavljaju mesto počivališta njihovih predaka. A reka koju je Beb napravio i napunio vodom iz Nila vijuga kroz sve sobe palate. Hasina za posebne prilike ukrašava rečicu upaljenim svećicama. A u njoj inače plutaju plavi egipatski vodeni ljiljani. Večeras plutaju i sveće i ljiljani.

„Pet minuta“, objavio je Bob.

„Okači je!“, odlučila je Kleo i iznenada zatapšala. Čisisi, najbojažljivija od sedam porodičnih mačaka, pojuri prema visokoj palmi s urmama usred sobe.

„Izvini, Či“, zagukala je Kleo. „Nisam htela da te uplašim.“

Tiho zveckanje razleže se hodnikom. Ipak nije Kleo uplašila Čisisu. To je...

„Stigao je!“, povikala je Hasina kad je videla oštru sliku svog poslodavca na sigurnosnom monitoru pored pravih vrata.

„Požurite!“, odbrusila je Kleo.

Hasina je brzo zalepila svoj ugao zastave na stub i pogledom poručila mužu da uradi isto. Ali zakasnili su.

„Gospodine!“ Hasinini tamni obrazi poprimili su boju zrelih šljiva. Brzo je sišla sa zlatnog rukonaslona prestola i

obrisala otiske svojih sandala. S Bebom je bez reči šmugнула u kuhinju. Nekoliko sekundi kasnije glasovi su odjeknuli iz ugrađenih zvučnika. Egipatska muzika se razlegla po palati – glasovi koji mogu da izvuku više oktava kao Maraja Keri i zvuci kao iz filma *Alvin i veverice*. *Ja helila ja helila*.

„Tata!“, ciknula je Kleo, zvučeći istovremeno otresito i sladunjavo, kao istopljena čokoladna bombona. „Dobro došao kući! Kako si putovao? Sviđa li ti se moja zastava? Sama sam je napravila.“ Ponosno je stajala između stubova dok je čekala da joj odgovori. Iako ima više od petnaest godina (zahvaljujući mumifikaciji), i dalje žudi za očevim odobravanjem. A to je nekad teže dobiti nego veštačke trepavice usred peščane oluje.

Ali ne večeras. Ram je brzo prošao pored Manua, svog pomoćnika, i uputio se prema ćerki široko raširenih ruku.

„Gospodine!“, kaza Manu prijatnim glasom prožetim brigom. „Vaša kabanica!“

„Princezo!“, rekao je Ramzes, privukao Kleo na vlažnu crnu kabanicu i čvrsto je stegao. Pljusak nije sprao ustajali vonj međunarodnog leta, unutrašnjosti bentlija kojim ga je šofer dovezao, duvanskog dima niti teškog mošusnog mirisa njegove kože. Mada Kleo nije smetalo. Nastavila bi da ga grli čak i da zaudara na kutiju s peskom nakon što mačke popiju previše nilske vode.

Uhvatio ju je za ramena, odmakao se i napeto je osmotrio. Uzvrpoljila se od njegove velike pažnje.

Je li ova haljina Harvija Ledžera nalik zavojima preuska? Da nisam nanela predebeli sloj ljubičaste olovke za oči? Da mi svetluca maskara nije previše napadna? Smeđe zvezdice od kane na obrazima presitne?

Kleo se nervozno zakikotala. „*Molim?*“

„Jesi li dobro?“ Izdahnuo je i osetio se sladunjav miris duvana. U njegovim tamnim bademastim očima naziralo se nešto nepoznato. Nežno. Upitno. Možda čak i uplašeno. Na mnogim drugim ljudima takav pogled bi protumačila kao brigu. Ali nije priličio njenom ocu. Kao neko nepoznato osećanje koje je iskopao na arheološkom nalazištu.

Kleo mu se osmehnula. „Naravno da sam dobro. Zašto?“

Čulo se tiho zvono iz trpezarije. Izneto je posluženje. Čisisi je požurila niz palmu. Bastet, Akins, Eboni, Ufa, Usi i Miju-Miju izašle su ispod šezlonga i požurile prema hrani. Kleo se osmehnula zato što je to bilo veoma predvidljivo. Ali ne i Ram. Usled brige lice mu je ogrubelo kao glinena maska iz Mrtvog mora.

„U svim je vestima.“ Protrljao je slepoočnice. Kao da odjednom ima više sedih u tamnoj kosi. „Šta je ta Frenki izvodila? Kako su Štajnovi to dopustili? Ugrozili su čitavu zajednicu.“

„Znači, čuo si?“, pitala je Kleo. Mada je zapravo htela da zna *koliko* je čuo.

Ram izvadi urolan primerak *Salemskih vesti* iz unutrašnjeg džepa i udari novinama o dlan, naglo prekinuvši trenutak nežnosti. „Zar je Viktor zaboravio da doda mozak toj svojoj ćerki? Za ime Geba, ne mogu da shvatim...“

Ponovo se čulo zvono koje poziva na posluženje.

Odjednom je u Kleo nabujala potreba da odbrani Frenki. Ili je to nagon da sebe odbrani? „Niko ne zna kako se ona zove. U školi nosi svu onu šminku da izgleda kao normalka pa je niko nije prepoznao. Možda je pokušala

da uhvati *ka* za rogove“, predložila je Kleo, nervozno se ljuljajući. „Znaš, da promeni stanje.“

„Kakvo *stanje*? Ona je stvorena pre mesec dana. Odatle joj pravo da išta menja?“, pitao je i podigao pogled prema zastavi dobrodošlice. *Konačno!* Ali njegove oštre crte nisu pokazivale da ceni njen trud.

Otkud zna toliko o Frenki, nije mogla a da se ne zapita. Zato što... *stvarno!* Ima prijatelje čiji roditelji ne idu nikud dalje od San Franciska. Ali su čudesno nesvesni kućnih žurki i kasnih vratolomnih vožnji koje su odvijaju u njihovom odsustvu. A njen tata ode da iskopava artefakte na drugom kraju planete i vrati se s više podataka od radio-stanice za vreme emitovanja vesti. To je potpuno *ka!*

„Šta je s tvojom generacijom?“, nastavio je. „Nimalo ne cenite prošlost. Nemate poštovanja prema nasledstvu i tradiciji. Samo hoćete da...“

„Gospodine?“, prekinuo ga je Manu, čija je ćelava lobanja blistala od kišnih kapi. Toliko je stezao dršku aluminijumske akten-tašne da su mu tamni zglobovi posiveli. „Gde biste hteli da ovo spustim?“

Ram je gladio bradu staru jedan dan dok je razmišljao. A onda je pogledao Kleo pa pokazao prema veličanstvenim dvostrukim vratima na drugom kraju predvorja. Čvrsto je uhvatio ćerku za lakat i s uvežbanom otmenošću poveo je prostranim predvorjem. Ušli su u krunidbenu dvoranu.

Porodica sokola poletela je prema palmi s urmama. Lepet šiljatih krila odjekivao je palatom nalik vijorenju zastave na vetru.

Obasjani uljanim lampama od alabastera, zidovi od kovanog bakra odbijali su blagi ćilibarski sjaj. Glatka staza od trske, uglačana bosim nogama predaka koji su tuda stupali hiljadama godina, vodila je do podijuma s njihovim prestolima. Kleo je skliznula na purpurno plišanu jastuče i naslonila dlanove na zlatne rukonaslone optočene draguljima. Nagoni je isturila bradu i spustila kapke na pola koplja. U suženom vidokrugu nazirala je različite sitnice. Odjednom je postala kraljica koja uzima male gutljaje svog kraljevstva umesto da ih ispije u jednom velikom srku: crno-smaragdni skarabej iznad nadvratnika... visoki rogoz oko vijugavog Nila... dva sarkofaga od slonovače s obe strane ulaza.

Prizori, mirisi i zvuci njenog kraljevstva odagnali su napetost poslednja dva dana i ponovo se osetila bezbedno, pogotovo sad kad se vladar vratio. Lakše je disala i koža ju je zagolicala od prava stečenog rođenjem. O, kako je ispravno osećati se kraljevski.

Kad su se smestili, Manu je nežno spustio akten-tašnu na bakarni sto između prestola pa odstupio jedan korak da čeka dalje naloge.

Otvori je, poručio je Ram pokretom zgloba.

Manu je otvorio tašnu, podigao poklopac obložen plišom i ponovo odstupio.

„Pogledaj“, reče Ram. „Pronašao sam ovo u grobnici tetke Nefertiti.“ Samouvereno je zavrteo prsten sa smaragdnom na palcu.

Kleo se nagnula preko rukonaslona i ciknula. Odmah je u glavi počela da sastavlja spisak blaga koje je svetlucalo pred njom.

1. Ogrlica od lapisa u obliku sokola, čija raširena krila treba da počivaju na ključnim kostima najobožavnijih žena u Egiptu.
2. Kovane debele narukvice s Horusovim očima od rubina i smaragda.
3. Kruna od suvog zlata u obliku lešinara, toliko optočena blistavim draguljima da Kleo na svakom obojenom kamenu vidi odraz svojih očiju razrogačenih od želje.
4. Zlatni spiralni prsten sa sivim mesečevim kamenom koji sija u mraku, veličine kuglice od žvaka.
5. Kruškolike minđuše od žada obavijene zlatnom žicom, naspram kojih one sa smaragdima koje je Andželina Džoli nosila na dodeli Oskara 2009. izgledaju kao drangulije za kosu.
6. Debeli zlatna ogrlica s koje vise biseri i paunova pera.
7. Vijugava narukvica u obliku zmije s rubinima umesto očiju koja pokriva ruku od članka do lakta.
8. Debeli bela vizitkarta nehajno uglavljena u sadržaj tašne.

„Čekaj!“ Kleo se nagnula i uzela vizitku. „Šta je ovo?“, pitala je iako je znala. *Ko ne bi znao?* Sveprisutni srebrni logo utisnut na poleđini vizitkarte troslovna je reč za „ogromnu šansu“.

„Zlatno“, prošaputala je sa strahopoštovanjem. Drhteći, Kleo je pročitala šta piše na kartici, a gomila narukvica na njenoj ruci zveckala je u ritmu živahne egipatske muzike. „Odakle ti ovo?“

I dalje gledajući preda se, Ram se samozadovoljno osmehnuo. „Zadivljujuće, zar ne? Šta *sad* misliš o svojoj prošlosti? Imaš li ikakvu predstavu koliko to *vredi*? Ne samo u dolarima već u istorijskom smislu? Samo prsten...“

„Tata!“ Kleo je skočila na noge. Presto više nije bio dovoljno širok da bi se tako uzbuđena smestila na njega. Prešla je palcem preko utisnutih slova na vizitkarti – V...O... G... „Odakle ti *njena* posetnica?“

Ram se brzo okrenuo prema ćerki. Na licu mu se ogledalo veliko razočaranje. „Šta je tako posebno u vezi s tom Anom Vinter?“, odbrusio je i zatvorio akten-tašnu. Manu je istupio da je uzme, ali Ram mu je mahnuo da se skloni.

„Vintur, tata!“, ispravila ga je Kleo. „Ona je glavna urednica *Voga*. Jesi li je stvarno upoznao? Jesi li razgovarao s njom? Je li držala naočare za sunce na očima ili na vrhu glave? Šta ti je rekla? Ispričaj mi sve.“

Ram je konačno skinuo crnu kabanicu. Manu je požurio da je prihvati i bez reči mu ponudio cigaru. Kao da se raduje što mu se ćerka vrpolti od nestrpljenja, Ram je povukao nekoliko odmerenih dimova pre nego što joj je udovoljio.

„Sedela je pored mene u prvoj klasi na letu od Kaira do aerodroma *Kenedi*.“ Kroz stisnute usne izbacio je smrdljiv oblak dima. „Rekla je da je pročitala članak o mom iskopavanju na naslovnici egipatskog *Biznis tudeja* i počela da razglaba o svojoj novootkrivenoj sklonosti prema kairskoj visokoj modi... šta god to bilo.“ Prevrnuo je očima. „Hoće tome da posveti ceo broj.“

Sa svog položaja iza prestola, Manu je odmahnuo glavom. Izgledao je podjednako uvređeno kao Ram.

„Stvarno je rekla 'kairska visoka moda'?“ Kleo se osmehnula od uva do uva. Egipat je konačno u modi!

„Ta žena je rekla mnogo toga.“ Dvapat je zatapšao. Beb i Hasina požurili su iz kuhinje s poslužavnicima hrane na dlanovima. Bastet, Akins, Čisisi, Eboni, Ufa, Usi i Miju-Miju gladno su dojurile za njima.

Kleo je sela. „Šta?“, navalila je. „Šta je još rekla?“

„Nešto o snimanju za časopis za mlađi uzrast.“

Hasina je spustila bronzani poslužavnik ispred njega. Ram je uzeo pecivo u obliku trougla i umočio ga u činiju s humusom.

„*Molim?*“, ciknula je Kleo i odmahнула Bebu, koji joj je doneo poslužavnik sa sirom i jagnječim *sambusecima*. Jedino što sad želi jeste aplikacija za *Tin vog* koja se može kupiti na *Ajtjunsu* za dolar i devedeset devet.

„Nešto o tome da manekenke jašu kamile po pešćanim dinama u Oregonu noseći dragulje moje sestre i najnovije modele kairske visoke mode.“

Kleo se uzvrpoljila na prestolu. Prvo je prebacila desnu nogu preko leve pa levu preko desne. Protresla je članak, sela na šake pa zadobovala prstima po raskošnom rukonaslonu. Iako njen otac mrzi kad se neko vrpolti, bilo je jače od nje. Svaka ćelija, živac, mišić, ligament i tetiva u telu teraju je da izjuri napolje, uzvere se na palatu kao Spajdermen i glasno uzvikne sjajne vesti. Kad bi samo bilo bezbedno da napusti kuću.

Hvala još jednom, Frenki Štajn!

„Sve je to izrabljivanje, ako mene pitate“, progundao je Manu.

Ram zaklima glavom u znak slaganja.

Kleo mu dobaci pogled koji poručuje: *Umukni ili ću ti namazati ćelavu glavu guščijom paštetom i pozvati mačke.* Manu se nakašljao i oborio okrugle, vodenkastosmeđe oči.

„Hoću da učestvujem!“, povikala je Kleo i zatreptala.

„Učestvuješ u čemu?“ Ram je ugasio cigaretu u *baba ganušu* u obliku anka. Hasina se nagla i odmah izvadila pikavac. „Nisam pristao ni na šta.“

„Ali to nije sprečilo Anu Vinter da organizuje snimanje dok je taksi prešao razdaljinu od piste do kapije. Čak je odredila i datum“, dodao je Manu.

„Kad?“

Ram je slegnuo ramenima, kao da je to suviše nevažno da bi zapamtio. „Četrnaestog oktobra.“

„Tad sam potpuno slobodna.“ Kleo je skočila i brzo zatapšala.

Otac je preko njenog ramena dobacio Manuu isto upozorenje *mačke na ćelavoj lobanji.* „Ta Ana Vinter se ponaša kao da ima veća ovlašćenja od kraljice, za ime Geba. Ne želim da sarađujem...“

„Ne moraš ništa da radiš. *Ja* ću sarađivati s njom.“ Kleo se toliko uzбудila da se nije ni potrudila da ispravi pogrešno izgovoreno prezime. Ovo *mora* da se desi. To je sudbina.

Ram je potražio neku smernicu na ćerkinom licu. Iako joj je srce galopiralo, Kleo je ostala mirna.

„Znam!“, rekla je i zapucketala prstima kao da joj je tek tad palo na pamet. „Biću jedna od manekenki.“ Pogledala ga je u oči. „Tako mogu sve da nadgledam od početka do kraja“, ponudila je, dobro znajući kako razmišlja njen otac. Ram može da piše hijerogliffe i priča na egipatskom,

ali misli kao Donald Tramp. On ceni inicijativu, samopouzdanje i kontrolu do najsitnije pojedinosti više od svega što je ikad iskopao.

Bademaste oči su mu bile daleke i zamišljene dok je vrteo prsten sa smaragdom na palcu.

„Molim te“, zamolila je Kleo i pala na kolena. Povijala se sve dok čelom nije dotakla tepih. Mirisao je na slatki mošus kao i njeno marokansko ulje za kosu. *Molimtepristanimolimtepristanimolimtepristani...*

„Nisam te vaspitao da budeš manekenka“, odgovorio je.

Kleo je podigla pogled. „*Znam*“, zagukala je. „Vaspitao si me da budem svetski priznata dizajnerka nakita.“

Klimanjem glave potvrdio je njen životni san, ali i dalje nije shvatao suštinu.

Kleo je sela. „Ima li boljeg načina da se povežem s drugima...“ – *da zadivim svoje prijatelje i nateram Djusa da zažali što je ikad pozvao Melodi na ples*, dodala je u sebi – „...nego da sarađujem s urednicima *Tin voga*?“

„Zašto bi morala da se povezuješ s drugima?“, upita Ram, zvučeci povređeno. „Mogu ti naći koji god posao hoćeš.“

Kleo je htela da lupa nogama i vrišti. Umesto toga, uhvatila je oca za ruku. „Tata“, odvrtila je smireno, „vodim poreklo od kraljice, ne od princeze!“

„Šta to treba da znači?“ Oči su mu poprimile šaljiv sjaj.

„To znači da hoću ono što hoću.“ Kleo se široko osmehnula. „A to mogu sama da uradim.“

„Oprostite, gospođice Kleo“, prekinula ju je Hasina. „Hoćete li da vam priprelim kupku?“

„Lavandu, molim te.“

Sluškinja je klimnula glavom i žurno se udaljila.

Ram se nasmejao. „Toliko o tome da nešto uradiš sama.“

Kleo se protiv volje osmehnula. „Zamolila sam je da mi pripremi kupku, a ne da se okupa umesto mene.“

„O, shvatam.“ Uzvratio joj je osmeh. „Ti hoćeš da pristanem na snimanje, zahtevam da ti budeš model i onda odstupim i prepustim ti sve ostalo?“

„Upravo tako.“ Kleo je poljubila očevo dobro očuvano čelo.

Ram se tapšao po stisnutim usnama dok se pravio da razmišlja o ćerkinjoj želji. Kleo je naterala sebe da se ne vrpolji.

„Možda je upravo to potrebno tvojoj generaciji“, zamišljeno je promrsio.

„A?“ Teško da je to odgovor kome se nadala.

„Da je Viktor Štajn terao ćerku da se više bavi vannastavnim aktivnostima, kladim se da ne bi upala u toliku nevolju.“

„Potpuno se slažem.“ Kleo je toliko odlučno zaklimala da su joj se šiške zatresle. „Ko ima vremena za nevolje ako je zauzet? Ja svakako nemam.“

Olakšanje je preplavilo očevo lice. Uzeo je vizitkartu od Kleo i pružio je Manuu. „Pozovi je.“

Tooo! Koliko god se Ram pretvarao da je strog, Kleo ga je smotala.

„Hvala, tata!“ Pokrila je očev obraz sjajnim otiscima usana s ukusom jagoda. Ovo je njen prvi značajan korak ka vladavini modnim svetom. A zbog te mogućnosti joj se dobro očuvano srce vinulo više od svih zastava dobrodošlice.

Odvarniči se, Frenki Štajn. Gradom će odjeknuti nova glavna vest.

POSLATI: Klodin, Lala, Blu

26. septembar, 18.34

KLEO: IGNORIŠITE ZABRANU I DOŠUNJAJTE SE DO MENE
ODMAH. SPECIJALNO IZNENAĐENJE. ^^^^^^^^^^^^^^^
(INAČE, SVIĐA LI VAM SE MOJA NOVA ODJAVA? TO SU
PIRAMIDE.)

POSLATI: Klodin, Lala, Blu

26. septembar, 18.38

KLEO: SVAKA BI TREBALO DA IMA SVOJU POSEBNU
ODJAVU. KLODIN ##### ZA TRAGOVE KANDŽI. LALA:
:.....: ZA TRAGOVE OČNJAKA. BLU @@@@#@@ ZA
KRLJUŠT. INAČE, JESTE LI DOBILE MOJU POSLEDNJU
PORUKU??? DOĐITE!

POSLATI: Klodin, Lala, Blu

26. septembar, 18.46

KLEO: REĆI ĆU MANUU DA VAS SAČEKA U JARUZI AKO
SE PLAŠITE. VERUJTE MI, VREDNO JE DOLASKA.
^^^^^^^^^^^^^^